

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ 2026

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ο Ατίλιος Ρήγουλος, όταν έτρεπε σε φυγή τους Καρχηδονίους στην Αφρική, έγραψε στη Σύγκλητο πως ο μισθωτός εργάτης του είχε φύγει και είχε εγκαταλειφθεί το χωράφι του (ο αγρός) από αυτόν· στη Σύγκλητο φάνηκε καλό (η Σύγκλητος αποφάσισε) να αναλάβει το κράτος τη φροντίδα του αγρού (να καλλιεργηθεί αυτός = ο αγρός με τη φροντίδα του κράτους), επειδή ο Ρήγουλος βρισκόταν μακριά (απουσίαζε). Οι κόρες του Σκιπίωνα προικίστηκαν (πήραν προίκα) από το δημόσιο ταμείο, επειδή ο πατέρας (τους) δεν είχε αφήσει τίποτα σε εκείνες.

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της να δολοφονήσει τον Καίσαρα (ή: για τη δολοφονία του Καίσαρα), ζήτησε ένα μαχαιράκι (ή: ξυράφι) μανικιουρίστα τάχα για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε μ' αυτό, καθώς της γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρά (της) από τα ξεφωνητά των υπηρετριών, ήρθε για να τη μαλώσει, γιατί τάχα (κατά τη γνώμη του) είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1. 1. γ

2. α

3. β

4. α

5. β

B2. dotem : ε. προδοσία

reliquerat : ζ. ελλιπής

conferre : α. αναφορά

ungium: γ. νυχοκόπτης

secreto : δ. επικριτικός

Γ1. senatus

rura

earum

dotium

illa

aequius – aequissimum

popule

virorum

cultello tonsorio

ancillae

certe

talìa consilia

Γ2. α. elapso – elabi

vocatus – vocari

molientem – moliri

Γ2. β. scribendi

discedamus

absens

acceptum

conferto

exegimus

interficiet

vulnerabatis

venissent

Δ1. α.

ab eo: εμπρόθετος του ποιητικού αιτίου στο desertum esse

curari: υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα placuit

semper: επιρρηματικός προσδιορισμός χρόνου στο ρήμα *exigeret*

uxor: παράθεση, ομοιόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός στο *Porcia*

temerarium: επιθετικός προσδιορισμός στο *factum*

amoris: γενική αντικειμενική, ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός στο *indicium*

Δ1.β.

in Africa: εμπρόθετος προσδιορισμός της στάσης σε τόπο

Romae: γενική της στάσης σε τόπο

Athenis: αφαιρετική στάσης σε τόπο

Carthagine : αφαιρετική στάσης σε τόπο

Δ2. α.

Δευτερεύουσα Επιρρηματική Χρονική Πρόταση: Εισάγεται με τον χρονικό ιστορικό – διηγηματικό σύνδεσμο *cum*, ο οποίος χρησιμοποιείται σε αφηγήσεις του παρελθόντος. Εκφέρεται με Υποτακτική, καθώς υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια, δημιουργώντας μεταξύ τους μία σχέση αιτίου – αιτιατού, ενώ είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου της Υποτακτικής. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντ. «*cognovisset*», γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου «*poroscit*» και δηλώνει προτερόχρονο στο παρελθόν. Λειτουργεί ως επιρ. προσδ. χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας με ρήμα το *poroscit*.

Σύμπτυξη σε μετοχή:

consilio viri sui de inderficiendo Caesare cognito (Αφαιρετική Απόλυτη Χρονική Μετοχή, Νόθη)

Δ2. β.

α) *Brutus venit ut eam ubiurgaret* (τελική)

β) *Brutus venit eam obiurgatum (supinum)*

γ) *obiurgandi eam causa/ gratia*: Απαιτείται γερονδιακή έλξη (λόγω Α του γερονδίου σε αιτιατική) : *eius obiurgandae causa/gratia*